

7. Метлицька О., Палькіна М., Корінний С. Трансгенні рослини – загроза бджільництву? // Пасічник. 2017. № 6. С. 6–9.
8. Фіппс Рон. Міжнародний ринок меду // Бджоляр. 2020. № 8. С. 22–24.
9. Хлебо Р. Запилення сільськогосподарських культур та скорочення запилювачів у Європі // Пасічник. 2020. № 7. С. 5–9.
10. Чудаков В. Г. Технология продуктов пчеловодства. Учебник пчеловода. Глава 7. Москва : Колос, 1984. С. 325–368.

УДК 378.16:631 (045)

КОСТЕЦЬКА К.В., канд. с.-г. наук, доцент;

УЛЯНИЧ І.Ф., канд. техн. наук, доцент

Уманський національний університет садівництва, м. Умань

kostetskakateryna@gmail.com

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Реформування системи професійної підготовки згідно з міжнародними та європейськими стандартами передбачає відповідну модернізацію організації та здійснення навчального процесу. Підготовка фахівців освітнього рівня «магістр» на відміну від відповідного рівня «бакалавр» орієнтована, в першу чергу, на досягненні такого вищого рівня професійних знань, навичок та вмінь, який характеризується евристичністю, гнучкістю та плюралістичністю мислення, вмінням вирішувати нові, «нестандартні» професійні завдання. Досягнення цього рівня професійності підготовки можливе за умов актуалізації її наукової та педагогічної спрямованості, а це потребує введення в навчальний процес підготовки таких навчальних дисциплін, які розкривають особливості наукової діяльності.

Важливо сформувати у студентах навички з технології із глибокими теоретичними та практичними знаннями в галузі, володінням методами та методиками проведення досліджень із визначення якості харчових продуктів, технологіями виробництва, з набутими професійними знаннями для реалізації харчової продукції з використанням сучасних прийомів.

Під час підготовки фахівців з органічного виробництва постають завдання з необхідності формування знань методики і уміння організації та проведення дослідів із контролю якості харчових продуктів; із набутими професійними знаннями методики для реалізації харчової продукції, формування знань методики і уміння організації та проведення дослідів з використанням сучасних лабораторних приладів і засобів; формування знань і вмінь щодо статистичного оцінювання дослідів, їх аналізу та формування висновків.

Для формування необхідних компетенцій та результатів навчання перед здобувачами освіти виносять для опрацювання такі тематичні блоки:

1. Пошук, накопичення та обробка наукової інформації. (Аналіз, узагальнення та презентація результатів досліджень. Загальна характеристика інформації. Види джерел інформації. Інформаційне забезпечення наукових досліджень. Пошук необхідної інформації. Пошук інформації в бібліотеці. Комп'ютерні технології пошуку інформації. Порядок обробки та групування інформації).

2. Імплементация принципів академічної доброчесності в освітнє та наукове середовище України. (Поняття академічного плагіату та його прояви. Сучасні напрями боротьби з академічним плагіатом. Академічна доброчесність, умови та принципи її дотримання. Правила наведення цитат та бібліографічних посилань у текстах наукових робіт).

3. Поняття, структура наукового знання. (Види, особливості викладу та форми впровадження результатів дослідження. Спостереження та експеримент. Системний підхід і його основні принципи. Загальний аналіз теоретичних і експериментальних досліджень. Співставлення результатів експериментів з теорією. Аналіз розбіжностей. Формування висновків. Форми подання результатів досліджень).

4. Методи обробки результатів та основи математичної статистики. (Статистичний розподіл вибірки (статистики низки розподілу). Використання дисперсійного аналізу в процесі опрацювання отриманих результатів досліджень. Кореляційний аналіз. Методи оцінювання достовірності отриманих даних. Використання сучасних пакетів прикладних програм для статистичного обробітку даних. Основи теорії випадкових помилок та методів оцінювання випадкових похибок у вимірюваннях. Загальна характеристика та класифікація методів комп'ютерної науки).

Важливим є засвоєння системи методологічних, методичних і організаційних основ наукових досліджень для отримання максимально об'єктивної інформації, певних процесів та явищ у харчовій промисловості.

Література

1. Ковальчук В. В., Моїсеєв Л. М. Основи наукових досліджень : навч. посіб. 4-е вид., перероб. і доповн. Київ : Вид. дім «Професіонал», 2007. 240 с.

2. Крушепницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень : навч. посіб. Київ : Кондор, 2003. 192 с.

3. Основи наукових досліджень в агрономії : підручник / В. О. Єщенко, П. Г. Копитко, П. В. Костогриз, В. П. Опришко ; за ред. В. О. Єщенка. Київ : Дія, 2005. 288 с.

4. Основи наукових досліджень в агрономії : підручник / В. О. Єщенко, П. Г. Копитко, П. В. Костогриз, В. П. Опришко ; за ред. В. О. Єщенка. Вінниця : ПП «ТД «Едельвейс і К», 2014. 332 с.

5. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов В. К. Методологія наукових досліджень : навч. посіб. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.

6. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідної діяльності : підручник. 4-те вид., доповн. Київ : Знання, 2004. 307 с.

УДК 631.879.4 (045)

НАУМЕНКО Г.В., викладач I категорії

Мирогощанський аграрний коледж

ganna.naumenko@ukr.net

ВИВЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ КОМПОСТУ ПІД ЧАС ВИРОЩУВАННЯ КУКУРУДЗИ НА ЗЕРНО В УМОВАХ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Кукурудза займає лідируючі позиції в сучасному світовому землеробстві, що пояснюється її широким застосуванням і високою врожайністю. Вона є більш високоенергетичним кормом порівняно з пшеницею, ячменем і вівсом. Зерно кукурудзи добре підходить для годівлі всіх видів тварин і птахів. Крім того, з ростом цін на енергоресурси зріс інтерес до використання зерна кукурудзи як найбільш дешевого матеріалу для виробництва біоетанолу. Тому не дивно, що в 2019 році в світі під цю культуру було виділено 192 млн га посівних площ, що на 3 млн більше, ніж у 2018 році. Україна в цьому рейтингу знаходиться на 6 місці. У минулому році у нашій державі кукурудзою засіяно близько 4,9 млн га, і зібрано 35,5 млн т зерна [7].

Останнім часом сільське господарство стало стрімко змінюватись з «традиційного» на «промислове» і ГМО виробництво. З часом агресивне ставлення людини до довкілля призвело до поступової глобалізації екологічних змін. А гонитва за збагаченням призвела до значного забруднення с.-г. угідь отрутохімікатами. На фоні таких технологічних змін у виробництві сільськогосподарської продукції, в суспільстві з'явився попит на здорове харчування і відповідно на технології, які цьому сприятимуть [2].

Одним із сучасних напрямків підвищення врожайності та якості продукції рослинництва, в тому числі і кукурудзи, є впровадження ефективних енергозберігальних технологій із застосування органічних добрив. Органічні добрива використовують безпосередньо на місцях виробництва, а тому їх ще називають місцевими добривами. Гній є найпоширенішим і найдавнішим органічним добривом, яке використовують